

nasičena, da prenaša sporočilo, vendar ne bolj kot to. V risbi Martina Ramoveša tako ni prav nič redundantnega, kar bi mašilo praznine in ustvarjalo nepotrebno dekoracijo, pač pa je vse precizno izčiščeno in ravno prav poenostavljeno, da je izraz čimbolj jasen.

In kot tretjič, Martin Ramoveš v stripu »Nesojeni kavboji« izkazuje neverjetno sposobnost, kako prevesti ritem glasbe in verzov v likovno-sintaktično strukturo, to je stripovsko sekvenco kadrov. In to tako na kompozicijski kot prostorski ravni. V kompozicijskem smislu velja predvsem izpostaviti avtorjev občutek za razporeditev posameznih sekvenc na posamezni strani stripa (velikosti, število in gostota kadrov), še bolj pa za njegovo intuicijo, kako narediti kompozicijsko povezavo med sekvencami na posamezni strani stripa. Predvsem slednje je nekaj, kar v stripu redko srečamo. Oblike iz enega kompozicijskega kadra se namreč na različne presenetljive načine povezujejo, prelivajo oz. nadaljujejo v oblike v naslednjih kadrih, kar je odličen likovni način, kako izraziti verze in navezovanje med deli besedila ter reproducirati kontinuiran tok glasbe. V prostorskem smislu pa se avtorjev občutek za likovno sintakso kaže v visoki sposobnosti uporabe različnih bližnjih, srednjih in oddaljenih kadrov, s katerimi avtor v posameznih sekvencah stripa izpostavlja in poudarja še posebej močne semantične besedne zveze (npr. stisnjeni zobje) ter s tem »leitmotif« besedila prenese na likovno raven.

Tako njegovi stripi kot njegova glasba večinoma nosijo družbeno aktualno problematiko, zato je pomemben element obeh besedilno sporočilo. In ravno na osnovi slednjega je prišlo v ustvarjalnosti Martina Ramoveša do logične, nekako naravne povezave med glasbenim in likovnim (stripovskim) izrazom. Izjemen pokazatelj tega je umetniški projekt z naslovom »Nesojeni kavboji«, ki ga je Martin Ramoveš izgradil tekom študija na Oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete UL. Gre za glasbeni album v stripu, kar pomeni, da združuje glasbo, poezijo in likovnost. V projektu »Nesojeni kavboji«, ki je izšel v knjižni obliki in na CD-ju, se tako na izvirni način glasba in beseda izražata skozi risbo in sliko. Strip »Nesojeni kavboji« tako lahko gledamo, poslušamo in beremo hkrati. Česa podobnega v slovenskem umetniškem prostoru ne poznamo, vsaj ne na tako kakovostni ravni.

Doc. dr. Jurij Selan

ŽIVLJENJEPIS

Martin Ramoveš se je rodil 12. 3. 1989 v Kranju. Osnovno šolo je obiskoval v Gorenji vasi, sledila je umetniška gimnazija na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani, nato pa se je vpisal na oddelek likovne pedagogike na ljubljanski Pedagoški fakulteti, kjer je diplomiral junija 2015. V njegovem ustvarjanju se prepletajo strip, poezija in glasba.

Stripe objavlja od leta 2005, objavil pa jih je v različnih prepoznavnih slovenskih revijah kot so Stripburger (serija stripov Ne morete preprečiti), Tribuna, Mentor, Otočje (Otočje0.), Strip bumerang in S.K.U.P.

Ko sta se mu leta 2007 pri igranju kantavtorskih pesmi pridružila basist Marko Petrič in bobnar Luka Drobnič, je nastal Martin Ramoveš Band. Skupina odtlej na domačih klubskih in festivalskih odrih predstavlja zmes bluesa, rocka ter različnih glasbenih eksperimentov. Skupina se je za potrebe oddaje Izštekani na radiu Slovenija leta 2012 razširila in naslednji dve leti na koncertih nastopala kot šestčlanska zasedba. Poleg albumskih izdaj ima za sabo tudi sodelovanja na glasbenih kompilacijah (Rokerji pejojo pesnike, VAL 09).

Samostojne razstave:

Risbe. Pedagoška fakulteta, Ljubljana, 2011 [prof. Zdenko Huzjan].
Nesojeni kavboji. Layerjeva hiša, Kranj, 2014.
Nesojeni kavboji. eMČe plac, Velenje, 2014.
Nesojeni kavboji. Kulturni center slikarjev Šubic, Poljane, 2014.
Nesojeni kavboji. Baza 13, Kočevje, 2015.

Izdaji:

Zvok dežele, Akord records, 2011 (glasbeni album)
Nesojeni kavboji, ZARŠ in Forum Ljubljana, 2014 (glasbeni album v stripu)

Cortez the Killer (detajl iz stripa)

MARTIN RAMOVEŠ

Dobitnik fakultetne
Prešernove nagrade 2015

NESOJENI KAVBOJI

Glasbeni album
v stripu

Galerija PeF UL
Kardeljeva ploščad 16
1000 Ljubljana

Vljudno vabljeni na
otvoritev razstave
Martina Ramoveša
in
glasbeni nastop skupine
Martin Ramoveš Band.

Otvoritev bo
v četrtek **18. 2. 2016**
ob **19. uri**.

Razstava bo na ogled
od **19. 2. – 18. 3. 2016.**

Radosti ni (naslovna stran stripa)

Iz ocene predloga umetniškega projekta »Nesojeni kavboji« Martina Ramoveša za fakultetno Prešernovo nagrado 2015

Tisto, kar daje presežno vrednost stripu »Nesojeni kavboji« je predvsem izredna risarska sposobnost, s katero Martin Ramoveš z likovnimi jezikovnimi sredstvi posreduje sporočila svoje kantavtorske glasbe, tako njen besedilni/poetični kot muzikalični izraz (gre za rock/blues glasbo). Pri tem velja po moji oceni izpostaviti tri likovno-jezikovne značilnosti, ki nakazujejo, da gre za izjemne risarske likovne presežke.

Prvič, ker gre za odločno, »trdo« glasbo in resnobna družbeno aktualna sporočila, je temu primerna tudi izhodiščna likovna retorika stripa. Likovno-jezikovna osnova (gre za t. i. formalno oz. fotološko izhodišče) stripa je namreč dramatična in močno kontrastna durovska svetlo-temna naracija (pri tem lahko morda iščemo podobnost z Guernico, pri kateri je Picasso utemeljeval umanjkanje barve ravno z resnobnostjo izražene tematike). Vendar pa ta, kljub svoji polarni kontrastnosti (laično bi rekli, da je črno-bela), nikoli ne postane banalna, pač pa se stopnjuje v različne odtenke sivin in tekstur. To daje risbam Martina Ramoveša kompleksnost, ki je značilna za najbolj subtilne izraze tako zapletenih grafičnih tehnik kot je na primer litografija, čeprav je v primeru Martinovih risb v resnici dosežena s presenetljivo »banalnimi« materialni sredstvi (flomastri, kolaži tiskovin za doseganje učinka rastra, edigs za učinke belin ipd.). To pa nenadajno odraža tudi avtorjevo brezkompromisno sposobnost obvladovanja različnih dimenzij na prvi pogled sicer enoznačnega risarskega medija.

Drugič, risarska nadpovprečnost se kaže tudi v likovnem morfološkem izrazu, ki zahteva v primeru take vrste stripa veliko občutka in previdnosti. Družbeno aktualna vsebina namreč zahteva močne simbolne like (v tem primeru so to liki »nesojenih kavbojev«), ki pa morajo biti likovno artikulirani na tak način, da niso niti preveč realistični, nasičeni in zato preveč očitno pripovedni, niti preveč poenostavljeni in abstraktni ter zato semantično prazni. Martin Ramoveš ta morfološki problem izjemno risarsko razreši, saj se izkaže morfolologija protagonistov stripa (in tudi vseh ostalih semantičnih oblik, ki so prikazane) za zelo posrečeno kombinacijo podobotvorne ekspresivnosti in oblikotvorne čistosti, na trenutne celo minimalističnosti. Lahko bi rekel, da gre za pregnantno morfologijo: artikulacija oblik je ravno dovolj realistična in